

מדיטציה: חוקים וגישות שונות – סיכום (מדיטציה ליצירת חיים חיוביים)

שלום. ברכות לכל אחד מכם כאן. הרבה אנרגיה, אהבה וכוח ריפוי – ריפוי לנשמה, לרוח ולגוף – הצטברו כאן. הדבר נובע מאיחוד הרצון שלכם להעפיל עוד ועוד לרמות חדשות של תודעה, של רגשות ושל חוויות מבפנים ומבחוץ; והוא נובע מישויות שאינן בגוף ושגם הן נוכחות כאן. כמו שאמרתי לכם מדי פעם, הרבה יותר ישויות מעורבות ביוזמה התקשורתית שלנו מאשר כמות האנשים שנמצאים כאן. כמוכם, חלקן עוזרות וממלאות משימות, אחרות רק לומדות בשלב זה. אבל כל צעד בהתפתחותן משפיע לטובה ובכך מלמד אחרים, בין אם הם יודעים זאת או לא.

ההרצאה הערב היא סיכום על מדיטציה. אספר מהי מדיטציה, על חלק מהחוקים הטבועים בה; ואז אדבר ספציפית על הדרך הטובה ביותר בה יכולה המדיטציה לשמש להגשמת המטרה של נתיב ההתמרה: האחדת האדם כולו עם החלק שעודנו נפרד אצלו, העצמי הנמוך. הרבה מהדברים יישמעו מאולצים, חוזרים על עצמם, אבל לא ניתן להימנע מכך בשום סיכום. עם זאת, הדברים יביאו לכם תועלת משום שהם יעניקו לכל אחד מכם הבנה טובה יותר למשמעות המדיטציה וחוקיה, ויקלו על הניסיון שלכם לתרגל מדיטציה.

מדיטציה היא פעולה יוצרת [creating, בריאה] שנעשית במודע ובמתכוון; היא אחד המעשים הדינמיים ביותר והיצירתיים ביותר שניתן להעלות על הדעת; אתם יוצרים [בוראים] כל הזמן, בין אם אתם יודעים זאת או לא; אתם יוצרים/בוראים על ידי מה שאתם, על ידי מה שהם סך כל הרגשות שלכם, הדעות והדברים שאתם משוכנעים בהם במודע או שלא במודע; אתם יוצרים/בוראים באמצעות המושגים שלכם, אשר קובעים את המעשים והתגובות שלכם, ובאמצעות היעדים והעמדות שלכם. כל מחשבה היא יצירה [בריאה] שתוצאה בצידה; היא מחוללת תוצאה ספציפית שמבטאת את המחשבה. מאחר שאנשים מחזיקים בהרבה מחשבות סותרות, ומאחר שלעתים תכופות המחשבות והאמונות שלהם שונות באופן דראסטי מהרגשות שלהם, הרי שהתוצאה, היצירה [הבריאה] שלהם, חייבת לשקף את השוני הזה במקביל. חיים מבולבלים, מלאי סתירות ובלבול, כפי שרוב האנשים חיים, מעידים על עובדה זו. יש היוצרים/בוראים בהיסח הדעת, בלי לדעת שהמחשבות הלא-נבונות והשגויות שלהם, שהרגשות ההרסניים והמשאלות שלוחות הרסן שלהם מחוללים תוצאה שלילית ממש כאילו פעלו במודע. יש הבדל גדול בינם לבין אותם אנשים שמנסים לבדוק, לבחון ולקרוא תיגר על המושגים שלהם, שוחרי אמת המתאימים את רעיונותיהם ויעדיהם אל האמת, ואשר מטהרים את רגשותיהם על ידי כך שהם צולחים את הרגשות באומץ ובכנות, בתבונה ובידיעה שמה שקיים בפנים, לא משנה עד כמה כואב, ממנו אי אפשר להתחמק סתם כך אלא צריך לחוות אותו; זהו הבדל עצום. עמדה זו, האחרונה, כלפי החיים, תוכל להביא אתכם ליצור את חייכם באופן מכוון; ומדיטציה כזאת היא משמעותית. המדיטציה יוצרת [בוראת] משום שאתם חיים בתוך חומר יצירתי עתיר פוטנציאל, שהוא גם מה שכינתי חומר נשמה. אתם חיים בתוכו, אתם נעים בתוכו, ההווה שלכם שוכנת בתוכו. כל מה שהתודעה שולחת אל תוך חומר זה חייב ללבוש צורה. המילה שאתם מדברים או חושבים, המחשבה הטעונה רגשית שאתם יודעים ומביעים הן פעולות יוצרות [בוראות]. צורות מחשבה מוטבעות [נחקקות] בחומר היצירתי שבו אתם חיים ואשר חי בכם, והוא מקבל את צורתן. חומר זה משתנה ללא הרף ככל שהוא סופג מחשבה וכוונה מודעות. בדרך זו נפרשת [unfold] הבריאה על שלל צורותיה.

ביצירה [בריאה] מודעת אתם מביעים מחשבות, רגשות ועמדות למיניהם, והסך הכולל של כל אלה יוצר את מכלול חייכם. כל המושגים והדעות, כל ההשקפות והתשוקות יוצרים כיוון של רצון, וכוחות יצירתיים אלה מפעילים את חומר הנשמה שלכם, הפתוח לקליטתם [receptive]. אם תבינו את העיקרון הזה, יתברר לכם שאתם יכולים לדעת בדיוק מה אנשים אחרים חושבים, מרגישים ומאמינים – במודע ושלא במודע – כאשר אתם רואים היכן יש הגשמה ושפע בחייהם, והיכן דלות ומחסור. בנתיב ההתמרה לפיכך, אחת המטרות החשובות ביותר היא להפוך למודע את כל מה שאתם חושבים, יודעים, קולטים והוגים, מאמינים ורוצים. רק אז תוכלו לראות את כל הקונפליקטים והתפישות השגויות. רק אז אתם יכולים להתחיל ליצור חיים טובים. המדיטציה יכולה וצריכה כמובן לשמש למטרה זו של הסרת התפישות השגויות והעמדות ההרסניות. בעזרת המדיטציה אתם יכולים להיעשות מודעים לתפישות השגויות שלכם: מה הן ומדוע הן מוטעות. בעזרת המדיטציה אתם יכולים בהדרגה להטביע [לחקק] אמונות נכונות בחומר הנשמה שלכם.

תחילה אתם משתמשים במדיטציה כדי להסיר את כל מה שמונע מכם למדוט. הדבר נשמע כמו פרדוקס, אבל אין זה כך. אם אתם מחזיקים באמונות לא נכונות ושליליות, אינכם יכולים ליצור חיים טובים; תחת זאת, אתם הורסים בלי משים חומר יצירתי, או מממשים אותו למשהו שלילי. אחרי הסרת התפישות השגויות, ניתן לפעול ליצירת חוויות רצויות יותר, יכולת רגשית עמוקה יותר ומשופרת, יותר הבעה-עצמית יצירתית, יותר שמחה ושקט [serenity]. כל זה קיים ביקום בשפע חסר גבולות באמת, אשר זמין לכם לחלוטין. מה שמגביל הוא השכל [mind] שלכם, אשר בגלל רעיונותיו הכוזבים ובגלל הרגשות והעמדות השליליים שנובעים מהם, הוא מתעלם מן השפע הזה.

כל אקט ביקום מתרחש משום שהעיקרון הפעיל והעיקרון הפתוח-לקלוט [receptive] מתמזגים ויוצרים משהו חדש. הדבר תקף להכול, למן האקט הקטן ביותר והבלתי משמעותי ביותר לכאורה, ועד אל הנשגב ביותר. בין אם אלה אתם שיוצרים חפץ

זעיר, או האינטליגנציה הקוסמית שבוראת גלקסיות חדשות, שניהם, העיקרון הפעיל והעיקרון הפתוח-לקלוט, חייבים תמיד להתמזג באופן הרמוני. אותו הדבר תקף כמובן גם לאקט המדיטציה.

כל רמה באישיות שלכם יכולה, בשלבים שונים של התפתחותכם, לנצל גישות שונות למדיטציה. כל גישה יכולה להשתנות בהתאם לשאלה איזו רמה ממלאת את התפקיד הפעיל ואיזו את התפקיד הפתוח-לקלוט [receptive]. אכנס ליותר פרטים מאוחר יותר; עתה רק הניחו לי לומר כי בשלב הראשון, השכל המודע לוקח כמעט תמיד את התפקיד הפעיל, על ידי אמירת המלל, על ידי ניסוח תמציתי של המחשבות והכוונות. ככל שהצהרותיו ואמירותיו של השכל המודע הן תמציתיות יותר, וככל שהמחשבות והכוונות הן יותר בונות וכוונות, כך יותר חסימות פנימיות לא מודעות יתמוססו, בתנאי שהן מטופלות באופן מציאותי ובכנות.

הבה נניח לדוגמה שאתם מודטים למען מימוש [סיפוק, הגשמה] רב יותר עם בן או בת זוג. העוצמה שבה אתם משוכנעים שהמימוש מגיע לכם, שהוא אכן אפשרי ועולה בקנה אחד עם החוק האלוהי, תהיה תלויה במידה שבה התייצבתם מול הרצון שלכם לא לאהוב. כשאינכם מודעים למשאלה לא לאהוב, הבקשה שלכם למימוש רב יותר חייבת להיות נטולת שכנוע והיא תהיה חדורת ספק. אך אם אתם מתייצבים מול העמדה הלא-הולמת שלכם – מול השנאה שלכם, מול האהבה התובענית שלכם – ומוותרים על עמדה זו בצורה אמיתית, תוכלו למדוט תחילה להגברת היכולת שלכם לאהוב. כך החסימה למימוש מטופלת באופן ריאליסטי, וכל ההתנגדות והספק שאכן מגיע לכם הטוב ביותר ייעלמו.

חומר הנשמה מתפקד לפי העיקרון הפתוח-לקלוט [receptive]. ככל שהאמירה שלכם היא נקודתית יותר, לא-מסוכסכת ולא-נגועה בספקות חשאיים בגלל דברים שליליים לא-מזוהים, כך הטבעתה בחלק הפתוח-לקלוט – בחומר הנשמה – תהיה עמוקה יותר וברורה יותר. התודעה תעצב את חומר הנשמה לפי החוזק, השכנוע והבהירות של האמירה.

הבורא המצוי-בכול משתמש בדיוק באותו העיקרון המשמש את בני האדם, בידיעתם או בלעדיה. ככל שמידת ההתפתחות גבוהה יותר, וככל שמחשבותיה ומושגיה של הישות נאמנים יותר לאמת, כך תהיה עוצמה רבה יותר לאנרגיה שבאמצעותה הישות בוראת. במקרה של הבורא העליון, הוא לעולם לא יבטל אנרגיה בקונפליקטים, במגבלות השכל, או בהדמיה-חזותית פגומה.

יש גם מתאם [קורלציה] בין, מצד אחד, מידת הדיוק של הידע, של ראיית אפשרויות חדשות להתרחבות ולהתנסות, ושל המושגים הנכונים, ובין, מצד שני, מידת הפתיחות-לקלוט של חומר הנשמה. כשהמושגים אמיתיים, ולפיכך השפע חסר הגבולות ביקום נתפש בצורה נכונה, העמדות יהיו חיוביות ויעלו בקנה אחד עם החוק הקוסמי, חוק האמת והאהבה. הגנות לפיכך יהיו דבר לא נחוץ. במצב נטול הגנות זה חומר הנשמה נעשה משוחרר, גמיש ופתוח-לקלוט. הוא נעשה כחומר ביד היוצר שקל להותיר בו הטבעות, והבריאה יכולה להמשיך כל הזמן לזרום הלאה.

מאידך, כשהמושגים הם מעוותים והם מעודדים עמדות הרסניות ורגשות שליליים, החוק הקוסמי מופר. הדבר גורר אשמה ופחד, המצריכים בתורם הגנות. ההגנות גורמות לחומר הנשמה ליצור קרום קשה ושביר, שבו קשה הרבה יותר להותיר סימנים והטבעות.

הבנת התהליך במידה מסוימת לפחות, גם אם בהתחלה בצורה תיאורטית ואינטלקטואלית בלבד, תועיל מאוד לניסיונות שתעשו במדיטציה להבא.

מדיטציה יוצרת/בוראת לפיכך מורכבת מהשלבים או התקופות הבאים:

(1) המשגה [concept]

(2) חקיקת הטבעות, ואיפסור לקבל הטבעות

(3) הדמיה-חזותית [ויזואליזציה]

(4) אמונה [faith]

בואו נראה כיצד זה עובד.

מדיטציה צריכה להתחיל בשכל [mind] המודע. כמו כל מעשה, היא באה בעקבות החלטה שיש בה רצון וכוונה. המושגים והמחשבות שאתם יוצרים באמצעות השכל המודע הם הכלים ההתחלתיים שלכם. אני חוזר: בהירות ושכנוע פנימי, אמירות מתומצתות, והכוונה נטולת קונפליקטים, אלה קובעים את כוחו של התהליך ואת האנרגיה שלו. אם אתם מרגישים חולשה וספקנות בעת אמירת הכוונה שלכם, זהו סימן מידי שעליכם להתמודד תחילה עם החסימות שלכם, ושתשומת לבכם צריכה להיות מופנית לחשיפתם, למשל, של דברים שליליים לא מודעים, היבטים של העצמי הנמוך, או מושגים מעוותים.

כשהסרתם את החסימות על ידי התמודדות איתן, כשהשכל המודע מנסח בצורה חזקה ותמציתית, הרצון הפנימי שלכם צריך להירגע ולאפשר לחומר הנשמה לקבל הטבעות. כך תוכלו ליצור חיים טובים, עמדות חדשות, חוויות טובות ואירועים משופרים, התרחבות אינסופית.

כאשר השכל נתון במסגרת הצרה של מצבו הנוכחי, אין כל אפשרות להתרחבות וליצירה. מדיטציה לפיכך דורשת מהשכל לבצע זינוק בתפישה ולדמיין אפשרויות חדשות, מצבי תודעה חדשים עבור העצמי. אם אינכם מסוגלים לדמיין את עצמכם משוחררים עכשיו מעמדות מסוימות החוסמות לכם את הדרך, תחילה עליכם לשקול באופן אינטלקטואלי שדברים יכולים להשתנות ושאתם מייחלים להשתנותם.

ראשית עליכם לדעת ולהאמין שיש לכם זכות ויכולת לעצב וליצור/לברוא חומר באמצעות השכל [mind]. ייתכן שמעודכם לא חשבתם על אפשרות כזאת, וכשאתם בוחנים כעת את העמדה שלכם, אולי תגלו שיש לכם ספק רב שאתם מסוגלים לכך. קבלו זאת כאפשרות היפותטית לשם התחלה, עד שתדעו שאכן זה נכון.

אם שכלכם הלא מודע דוחה מחשבה שהמודעות שלכם הליבישה עליו, התהליך לא יעבוד. ניתן לקבוע בקלות רבה האם המחשבה המודעת נדחית, לפי איך שאתם מרגישים לגביה. אם אתם חשים דחייה, עליכם להתמודד עם הסתירות הפנימיות שלכם ולנצל את המדיטציה והתהליך היצירתי שלה ליישוב הסתירות. כך ניתן להתגבר על פחד ועל התנגדות ולהתייצב מול האמת איתה עליכם להתמודד, להרגיש את הרגשות שיש צורך להרגיש. אולי נדמה שלא נחוץ לחזור על כך, אך זו נקודה חשובה ביותר. אנשים רבים נואשים מן המדיטציה משום שנראה להם שהיא לא עובדת. הם מתעלמים מהאמביוולנטיות הלא מודעת שלהם עצמם ומוותרים.

אם לדוגמה יש לכם תשוקה לא מודעת, חזקה ונוירוטית, שמתנגשת עם משאלה מודעת, השכל המודע שלכם יפריך את התשוקה הלא-מודעת ויילחם כדי לא להכיר בה, שלא לדבר על להסכים לנשל אותה. כל עוד בתוך הלא-מודע נמשך המאבק, המשאלה המודעת תהיה חסרת-אונים. במקרה הטוב היא תאבק בכוח-הנגדי הלא מודע ותתנווד בין שני המצבים, הגשמה ומחסור, לפחות עד שתיחשף המשאלה הנסתרת במחסור.

מדיטציה היא דרך נהדרת לבחון עד כמה אתם מתנגדים לתשוקתכם החיובית והמודעת בהגשמה. עד כמה אתם רוצים אותה באמת? עד כמה אתם אולי פוחדים מהיבטים מסוימים של הדבר שאתם חושקים בו ביותר? עד כמה אתם מוכנים באמת לשלם את המחיר? מדיטציה יכולה להכניס את השכל למסלול הנכון, בתנאי שאינכם מתעלמים מהתגובות הרגשיות שלכם למחשבה שהגיתם.

המושג [הקונספט] המודע שלכם צריך אם כן להיות גם זה ששורר בלא-מודע. כשאתם בוחרים נושא למדיטציה שלכם, או מטרה, או משאלה, או מצב שלתוכו אתם רוצים להתרחב, מן ההכרח לקבוע האם יש קונפליקט כלשהו בין המושג המודע לזה הלא-מודע.

האיחוד בין המודע ללא-מודע משפיע ישירות על השלב השני: להטביע ולקבל הטבעות. עם תודעה מאוחדת, ההטבעה תהיה חזקה. שום הגנות או התחבאות לא נחוצים, כך שחומר הנשמה שלכם יקבל ברצון הטבעה של המושג המלא-אמת ששלחתם לתוכו. אתם תרגישו את המושג שהנפקתם "שוקע לתוכם", ממש כך, כמו זרע שנופל לאדמה כדי לנבוט. בלי ההגנות, אתם תניחו לתהליך הנביטה לעשות את שלו. לא תקטעו אותו בספקות, בפחדים ובחוסר סבלנות. ככל שאתם פחות עמוסים בעמדות הרסניות לא מודעות, כך תרגישו יותר את התהליך היצירתי פועל את פעולתו. אתם תבטחו בו, תאפשרו לו להתרחש בדרך אורגנית משלו, בלי להפריע לו עם רצון-עצמי ורעיונות קודמים שנובעים מהשכל החיצוני המוגבל. כך היצירה/בריאה החדשה שלכם תיפרש [unfold] לאיטה, אולי קצת אחרת מכפי שחשבתם.

זוהי הדרך הרצויה ביותר ליצור/לברוא; הדרך היחידה האפשרית לאמיתו של דבר. ייתכן מאוד שהתגובה הראשונה שלכם למדיטציה תצביע על הפרעות נוספות. מאחר שאולי לא התכוונתם לתשובה מסוג זה, אולי בהתחלה תנטו להתעלם ממנה ולא תצליחו להבין שהתרחשויות או תגובות מסוימות הן אכן התשובה שאתם זקוקים לה עכשיו. ככל שאתם מוכנים יותר לקבל את הקשיים שעשויים להתעורר, כך יהיה לכם קל יותר להבין את שפתו של התהליך היצירתי שהכנסתם לפעולה בכוונה תחילה.

לא ניתן להדגיש די הצורך שמדיטציה, כמו כל אקט יצירתי, מורכבת הן מהטבעה באמצעות העיקרון הפעיל, והן מקבלת ההטבעה באמצעות העיקרון הפתוח-לקלוט. ככל שאתם מצליחים להרגיש יותר את האינטראקציה הזו, כך האקט היצירתי שלכם חייב להיות אפקטיבי יותר. זו הסיבה שאנשים עם הגנות חזקות אינם יכולים למדוט, לא משנה עד כמה הם בעלי כוונות טובות. השכל המודע שלהם עשוי להיות פעיל דיו כדי לנסח את המושגים הנכונים, ההטבעה שהם עושים עשויה להיות חזקה, אולם מבפנים, שום דבר לא קורה. לא ניתן להטביע בהם הטבעות משום שהם לא הסירו את ההגנות שעוד מסתירות את מה שאינם רוצים להכיר בו.

השלב השלישי הוא הדמיה-חזותית [ויזואליזציה]. הבה נבין תחילה בבירור לגבי הדמיה-חזותית, מה היא לא. היא לא אומרת חשיבה-משאלתית [wishful thinking], חלימה בהקיץ, פינטוז, תקוות אשלייתיות. כל אלה הם ניסיונות למחות את חוסר התקווה, שקיים בתורו בגלל עמדות ותכונות הרסניות שאדם אינו רוצה להתייצב מולן ולוותר עליהן, או בגלל משקעים רגשיים שאדם לא חפץ לחוות.

הדמיה-חזותית פירושה לראות את עצמכם במצב שאליו אתם רוצים להגיע, שאותו אתם רוצים לחוות ולהיות: להרגיש את עצמכם במצב ההוא. אתם יכולים לחוות את עצמכם במדיטציה כאוהבים, בניגוד למלאי משטמה; מוגשמים, בניגוד לחסרים וריקים באופן נצחי; שמחים ומרוצים, בניגוד לחרדים ומדוכאים; או כל דבר אחר שמעסיק אתכם. הדמיה-חזותית באה בעקבות הגיית רעיונות נכונים. הגיית רעיונות פירושה לשקול את המצב או את החוויה הרצויים כאפשרות; הדמיה-חזותית פירושה להרגיש את עצמכם במצב ההוא. אין זה אומר לדמיין את פרטי הפרטים, שכן זה עשוי בקלות להוביל אתכם לשגות בחלומות חסרי שחר, דבר שמפריע יותר מאשר עוזר.

אם אתם רואים שאינכם מסוגלים לדמות-חזותית את הלך הרוח [state of mind] הרצוי, את ההרגשה או את החוויה, זהו סימן מידי לכך שאתם חוסמים את עצמכם באופן לא מודע, משתמשים ב"אמת-נגדית" ובכך מחזיקים את חומר הנשמה

שלכם במצב נוקשה שלא מקבל הטבעות, ו/או שעוצמת-המחשבה שלכם היא חלשה. אם כן, עליכם לעבוד על כך. תהליך ההדמיה-החזותית דורש מכם קשב בלתי פוסק לתגובות הפנימיות שלכם, ובמודע.

השלב הרביעי הוא אמונה [faith]. בהתחלה, אתם יכולים רק לחפש באפלה את האמונה באמצעות עמדה ניסיונית וכנה באמת. לא ניתן לאכוף אמונה באמצעות פעולה רצונית. זו תהיה הונאה, שפירושה להלביש מעין אמונה-משאלתית [a wishful kind of faith] על גבי הספקות הפנימיים, הדברים השליליים הפנימיים ואמירת הלאו הפנימית. לרוע המזל, זהו מה שקורה לעתים קרובות מדי בדתות, עם תוצאות לא רצויות ביותר. הדבר מוריד את ערכה של הרוחניות עצמה בעיני אלה שאינם מסוגלים להבדיל בין חוויה מולבשת מבחוץ לבין חוויה אמיתית.

אם אתם חסרי אמונה משום שאתם חיים בעיוורון ובשלילה [באמירת לאו] ולכן אתם מנותקים מן האמת של היקום, עליכם לטפל בעמדה זו בדרך הפנה ביותר שאפשר. בחנו באומץ את העמדה הזו ועשו לעצמכם מבחן כדי לגלות האם יש לכם אינטרס לשמר אותה, ומה עשוי האינטרס הזה להיות. היות שטבעו הבסיסי של האדם הוא לאהוב, לא לשנוא; להיות שמח, לא מיאוש, כך גם הטבע המולד שלכם הוא לדעת/להכיר את הנוכחות המיטיבה של הרוח הקוסמית השוכנת בתוכם וביקום. אם אינכם יודעים זאת, הרי שבנקודה כלשהי החלטתם שלא לדעת. את ההונאה הזו אתם מוכרחים לאמת לעצמכם; עליכם להודות בה ובסופו של דבר לוותר עליה.

עליכם לאמץ אם כן עמדה של פתיחות, של חקירה ודרישה כנות. פתיחות פירושה לשקול תמיד את האפשרויות שטרם חוויתם. ואז עליכם לתת לאפשרות כזאת הזדמנות – במלוא הכנות. תבונת הסבלנות, התבונה לדעת שקיימות אפשרויות רבות מעבר לטווח הניסיון שלכם, והרצון הטוב לחפש באפלה את הדרך, אלה אמורים לעזור לכם. אם אתם מחפשים תשובות באופן כנה, אתם תקבלו אותן, והיקום שוחר האמת יתקשר את עצמו אליכם.

כשאתם מטפחים עמדה כזאת, תוצאות חיוביות חייבות להתרחש. אדם שעוד נתון במצב אפור מאוד של ספק נוטה להאמין שהמימושים והתשובות הראשונים אינם אלא יד המקרה, שהם היו קורים בכל מקרה ושאינם בגדר תשובה. זוהי תגובה צפויה, בלתי נמנעת אפילו. היא לא צריכה לגרום לכם להרגיש אשמים, וודאי שלא צריך להסתיר אותה מעצמכם יותר משצריך להסתיר כל תגובה אחרת. תחת זאת, התעמתו עם המחשבות האלה והיעזרו שוב בכנות ובאינטליגנציה.

למשל, תוכלו לומר: "כן, זה נראה כמו נס. בהחלט פועלים כאן תהליך חי ואינטליגנציה חיה, שהם הרבה מעבר לכל פנטזיה. הדבר נראה טוב מכדי להיות אמיתי. אני רוצה את זה, אבל בתוכי יש גם חלק אחר שיש לו ספק שזה יכול להיות אמיתי. אבל בכל זאת אני אתן לזה הזדמנות נוספת". בדיוק בנקודה הזו, היכן שאתם מסוכסכים בתוך עצמכם ומלאי ספקות, עליכם להשתמש במדיטציה. בדקו מה רוצה הצד הספקני, ומה אינו רוצה. הניחו לו לבטא את עצמו. בקשו הדרכה לזה, ובקשו לעצמכם תשובות נוספות.

התשובות יכולות להגיע במגוון דרכים: השראה, רעיונות פתע חדשים, בדרך כלל כשאתם מצפים להם פחות מכל; הבנות חדשות של הרגשות, או דרך מילה שאתם שומעים או קוראים היכן שהוא. ככל שתמשיכו, אתם תזהו שתשובות מסוג זה הן ההתבטאות של תהליך חי שהוא כה עמוק ומשמעותי ואורגני עד ששום דבר שהאינטלקט מסוגל להמציא לעולם לא ישווה לו. אתם תזהו שתשובות מסוג זה וההארה שהן מביאות, אלה חתיכות בפאזל, היוצרות בהדרגה תמונה כוללת. בסופו של דבר אתם תסתמכו על התהליך הזה יותר מעל כל דבר אחר. הוא יותר אמיתי מכל דבר בעולם החומרי. הוא התייב שלכם עצמכם שנפרש, וסופו לחשוף את הסיבה להימצאותכם כאן על האדמה עכשיו, משמעות הגלגול הנוכחי שלכם. כאשר החוויה והודאות הפנימית האלה מגיעות, יש אמונה [faith].

עד אז, עליכם ללמוד להתמודד עם השלבים שמונעים מכם להגיע לאמונה. הלימוד עשוי לקחת שנים, ובינתיים עליכם לבחון כל הזמן את התוכן הלא-מודע, או המודע בחלקו, של האמונות, העמדות הרגשות והתגובות שלכם. החוויה הניצחת שאנו מכנים אמונה יכולה לבוא רק כאשר אתם נותנים לעצמכם את ההזדמנות, כשאתם שומרים על ראש פתוח ואתם כנים עם עצמכם. בימים אלה, אנשים שומרים לא פעם על צרות המחשבה שלהם בגלל פחד לספוג לעג מאחרים. לכן חוסר האמונה שלהם הוא לעתים קרובות לא טבעי, לא ישר ומולבש מבחוץ, אופורטוניסטי וקונפורמיסטי, בדיוק כמו שהדת השקרית נהגה להיות.

באותו האופן, ובדיוק באותה התכיפות, אנשים לא מרשים לתשובה לשאלה ישרה להגיע אליהם, מתוך פחד שהתשובה עלולה להיות "לא", ושהם עלולים לגלות שאין שום דבר מעבר לנתפס ולחומרי. האלטרנטיבה הזו מפחידה אותם כל כך, עד שהם לא מרפים די הצורך כדי לשמור על פתיחות ולהישאר פתוחים-לקלוט. תשובות אמת יכולות להגיע אליכם רק כשאינן עמדה לחוצה ונפחדת, וכשקיימת אצלכם מוכנות אמיתית להתמודד עם כל תשובה שהיא. מאחר שאתם פוחדים מהתשובה השלילית, אתם מעדיפים להשאיר את העניין תלוי ועומד. אתם מתנדנדים, מעלים תיאוריות, תלויים על בלימה לפני ההליכה אל תוך התהום לכאורה של מחויבות לעשות מבחן לאמת. הישארותכם עם התיאוריה יכולה להימשך לפעמים תקופות-חיים רבות. כדי להסתכן בקבלת תשובה לא רצויה, עליכם לאזור אומץ. אז תשרור האמת. תיאוריה מאפשרת רק אמונה אשלייתית, לעולם לא אמיתית.

אמונה אמיתית היא ידע, חוויה פנימית שלא נותר לגביה שום ספק. אמונה אמיתית יכולים לרכוש רק אלה שמוכנים להסתכן בקבלת תשובה לא רצויה, ולהיות נחויים להתמודד איתה לאחר מכן. אם אתם באמת מוכנים להתמודד עם כל מה

שעולה בחיים, בתוך עצמכם, אתם יכולים לקחת סיכונים ותגלו את האמת. אם אינכם מוכנים לעשות כן ואתם מסתפקים בפלפול תיאורטי, בלחיות באמצעות בא-כוח בארץ ה"כאלו", לעולם לא תוכלו להתקדם מעבר לוויכוח הפנימי. אתם צריכים גם להבין שסוג כזה של מחויבות כנה ומוכנות להתמודד עם מה שקיים באמת הולכים יד ביד עם עמדה דומה כלפי העצמי הנמוך. באותה המידה שבה אתם מסתתרים מהעצמי הנמוך ולא מוכנים להתייצב מולו, כך גם לא תמצאו את האומץ להתמודד עם שום דבר אחר – כולל לא עם האמת האוניברסאלית. כל ארבעת השלבים תלויים כמובן זה בזה בצורה ישירה. עתה אציג כמה חוקי מדיטציה כדי לתת תמונה כוללת על הרצף וההמשכיות שלה.

אחד החוקים החשובים ביותר הוא דבר שחוזר בכל כתבי הקודש: מה שאתם מאמינים [שיהיה] הוא מה שתחוו¹. הדבר די ברור למעשה מכל מה שכבר אמרתי. היות שאתם חיים בתוך חומר גמיש לאין שיעור של מאסה או חומריות יצירתית וברת-הטבעה, האמונה שלכם מעצבת ויוצרת. ים האנרגיה רב העוצמה והרוחש שבתוכו אתם מתנועעים, נושמים, חושבים ומבטאים את עצמכם, יכול לפיכך לממש כל דבר שאתם יכולים להעלות על הדעת: ממצב של גיהנום קודר ביותר ועד למצב של גן עדן נשגב, וכל דרגה ביניהם. מצוידיים בהבנה זו תוכלו לחולל שינוי אמיתי ועמוק בחייכם. אני מציע שתחשבו על כך עמוקות ותבקשו לכך השראה והדרכה במדיטציה. לכאן נכנסת ההדמיה-החזותית. כשאתם הוגים מחשבה, מטביעים ומקבלים הטבעות, עושים הדמיה-חזותית ומחזיקים באמונה, אתם מבטאים בכך ופועלים לפי אמונה ספציפית, שאותה תהיו חייבים אז לחוות בתגובה שנוצרת.

אם האמונה שהגיתם ודימיתם היא שאינכם יכולים להשתנות, שהיקום הוא עוין, שְׁמֶרָה תהיה אחריתכם, כי אז בהחלט תחוו, תהיו חייבים לחוות, בדיוק את זה. כל הפעולות והתגובות שלכם מכוונות לחולל בדיוק את זה. מאידך, אם אתם מאמינים באמת שאתם יכולים להשתנות ולצמוח אל מחוץ לשלילות, להרסנות, לחוסר-תקווה, לאומללות ועוני, ושהיקום הינו שמחה שופעת מכל בחינה ושאתם יכולים לחוות אמת זו, כי אז בהחלט, לא תוכלו שלא לחוות זאת. אמונה זו צריכה לכלול את נכונותכם להסיר את החסימות שלכם עצמכם. אם אתם מחויבים לכך בכנות, תרגישו יותר ויותר חופשיים להאמין באפשרות לחוות את השפע ביקום.

מנגנון פנימי מכויל היטב מונע מכם להפר את החוקים האלוהיים מעבר לדרגה מסוימת. כך למשל, אם באופן לא מודע יצאתם לדרך של שנאה זדון, אינכם יכולים להאמין באפשרויות של אהבה ומימוש. אם באופן לא מודע אתם רוצים לרמות את החיים על ידי רציית יותר משאתם מוכנים לתת, אתם מפריס חוק קוסמי חשוב אחר, כך שלא משנה עד כמה תשתדלו להאמין באפשרות של שפע בחיים, זה לא יעבוד. זה לא יקרה, החומר שלכם יסרב לקבל את ההטבעה, עד שתיפטרו מהפרת החוק הזו. את החיים לא ניתן לרמות – וטוב שכך.

חוק נוסף הוא שלא ניתן לדלג על שום צעד. אם אתם מעוניינים בתוצאה שתלויה בסילוק חסימות שְׁמֶפִירוֹת חוק כלשהו, עליכם לטפל בחסימה קודם כל. לכן מטרת המדיטציה שלכם חייבת כנראה להשתנות לאורך הדרך. אם אינכם מוכנים לתקן את מה שמפריע בדרך, התוצאה לא יכולה להגיע; יצירה/בריאה לא יכולה להתרחש בתחום זה.

כאן יש בידכם לבחור בין מעגל קסמים שלילי או מיטיב. המעגל השלילי הוא: "אם אני בולם את עצמי באופן לא מודע ולא רוצה לקחת על עצמי את המחויבות לאמת ולכנות, המחויבות לתת באותה המידה שבה אני רוצה לקבל, אלא אני רוצה – באופן ילדותי ולא צודק – לקבל יותר מאשר אני מוכן לתת, כי אז השכנוע שלי יהיה לוקה בחסר. או שאם אני מעוניין בתוצאה חיובית בלי לרצות לעשות את השינוי הנחוץ בתוך הווייתי שלי, אהיה חייב להיות בספק ששינוי אפשרי בשבילי. כך המושג שלי, האמונה שלי, ההדמיה שלי יהיו חלשים מדי וחומר הנשמה שלי יהיה שביר מכדי לקבל הטבעות. הדבר יחזק את הספק והשלילה שלי".

לעומת זאת, "כאשר אני מגשים את חוק האמת והאהבה, הכנות והפתיחות, כשאני מסיר את ההגנות ומתייצב מול העצמי הנמוך שלי, כשאני נכון להשתנות, אז ארגיש את זכותי המולדת לחוות שפע מוחלט, טבעו המהותי של היקום. אם אני תקוע לאורך הדרך ואני עיוור, מציאת התשובה תלויה בי. התשובה לעולם לא מעורפלת כמו שחלק ממני רוצה להאמין. אני תמיד יכול למצוא תשובה ברורה, אם אני רוצה באמת".

אחד הדברים המועילים ביותר לזכור הוא שאתם יכולים למדוט על למדוט; שאתם יכולים לבקש הדרכה והשראה למציאת הנושא הנכון, הריכוז, הדבר המעסיק אתכם, המילה והעמדה הנכונים בכל שלב נתון בנתיב שלכם. אתם יכולים למדוט להשגת מודעות בחומר הנשמה שלכם היכן שהוא מוקף בחומה ועמוס כולו באי-אמת, היכן שהוא זקוק לעזרה כדי להשתחרר [loosen up]. מדיטציה יכולה וצריכה לשמש אתכם בכל צעד לאורך הדרך. היכן שאתם מרגישים שההתנגדות גדולה מדי, עליכם לדעת שאתם לא רוצים את החיובי, אלא מבקשים להישאר בשלילי. ואז עליכם לטפל במשאלה הזו. המדיטציה נעשית בעייתית באמת, כשאתם מכחישים את תשוקתכם השלילית אבל מתלוננים שאינכם מקבלים את התוצאה שרציתם. ברגע שידוע לכם שאתם רוצים את השלילי עשיתם צעד קדימה, משום שעכשיו אתם יכולים למדוט על הדבר הזה.

ככל שאתם מתקדמים באמנות המדיטציה, בהכרח תהיו מודעים יותר לקיומה של אינטראקציה בלתי פוסקת בין העיקרון הפעיל לעיקרון הפתוח-לקלוט, בין היכולות [faculties] הרצוניות והלא-רצוניות. אחרי שלב ראשון זה במדיטציה, שבו השכל ממלא את התפקיד הפעיל והמטביע אשר משפיע על חומר הנשמה הפתוח-לקלוט, עולות אפשרויות אחרות, בהן הרמות השונות של התודעה האנושית ממלאות תפקידים מתחלפים באינטראקציה בין הצד הפעיל לצד הפתוח-לקלוט. שכל-האגו

המודע שלכם יכול להפעיל את התהליך האלוהי ולתת לו להגיב/להיענות. העצמי הרוחני מקבל הטבעה ונקרא, על ידי הרצון- הטוב-המודע ועל ידי השכל, לבוא. אבל אז חייבת להתרחש אינטראקציה נוספת. העצמי הרוחני שמתגלה, חייב להפוך לעיקרון הפעיל, והשכל המודע חייב להפוך לזה שפתוח-לקלוט, שמקשיב, ששומר על גמישות ועל יכולת לספוג הטבעות. הוא חייב לכוונן את עצמו עד שיבין את המסר הרוחני שמגיע אליו.

אפשרות נוספת היא שוב להשתמש בשכל-האגו המודע, אבל הפעם להפנות אותו אל החלק הנמוך וההרסני של העצמי, לבקש ממנו להתממש ולבטא את עצמו. לאחר מכן אתם חייבים להיעשות שוב פתוחים-לקלוט, ולהאזין בעזרת השכל המודע, כך שהעצמי הנמוך יוכל להישמע באמת. אין זה אומר שהשכל המודע נכנע לו ומזדהה איתו או, במובן זה, מקבל את הטבעה שלו. תחת זאת, השכל המודע מאזין וסופג, מעריך הערכות ועושה הבחנות.

כשם שהשכל המודע שלכם מאפשר לעצמו לקבל הדרכה מהעצמי הרוחני, כך העצמי הנמוך יכול לקבל הדרכה משניהם, משכל-האגו המודע ומהעצמי האלוהי – לפי הסדר הזה אולי. אחרי שהאזנתם לשטויותיו ההרסניות של העצמי הנמוך, בלי להפריע לו להתבטא בחופשיות, תוכלו לדעת היכן הוא טועה; מדוע זה כך; מה הן התפישות המוטעות שלו והנוק שהן גורמות. מתפתחת אינטראקציה, נוצר דיאלוג.

זמן מה אחר כך, אולי תוכלו לבקש מהעצמי האלוהי להתחיל להדריך את העצמי הנמוך. הניחו לעצמי האלוהי לדבר אל השכל המודע שלכם ואל העצמי הנמוך הלא-מפותח. האזינו לו; אפשרו לו ללמד אתכם ולעורר בכם השראה בכל הרמות. אפשרו לו לדבר או לכתוב אליכם דרך שכל-האגו שלכם.

העצמי האלוהי יכול להדריך את העצמי הנמוך, שהוא בדרך כלל לא מודע, במגוון דרכים. אתם עשויים לשמוע, ממש כך, את הדיאלוג הפנימי שנערך בין שתי רמות התודעה האלה בתוך הווייתכם. האגו יכול אז ליזום וליצור ברית עם העצמי האלוהי. או שהתהליך יכול להתרחש בשנתכם, בלי מעורבות ישירה של השכל המודע. התהליך עשוי ליצור מהומה רגעית מסוימת, שאולי לא תבינו בהתחלה; היא נובעת מהמשאלה שהבעתם, לטהר את העצמי הנמוך. אחרי שזיהיתם באופן מלא איך פועל התהליך – דבר שהוא תמיד הכרחי, לא ניתן לדלג עליו – השפעתו של העצמי האלוהי תוכל להתקיים ברמה הלא-רצונית. תצטרכו להיות מכווננים ביותר, פתוחים מאוד לקלוט, להיות ערים להשפעת העצמי האלוהי. מצב מתקדם הרבה יותר זה מתחולל רק כאשר אתם כבר שולטים בשלבים הקודמים ומשתמשים בהם.

יש מדי פעם תקופות שבהן מתרחש תהליך פנימי מסוג זה בחייהם של כל בני האדם, גם כאלה שאינם הולכים בנתיב של התמרה. הדבר עשוי להתרחש בגלל כוונה שניטעה לפני הגלגול הנוכחי; הישות אולי הגיעה לצומת ספציפית, שבה הדרכה פנימית כזו נעשית כלי הכרחי ללקיחת החלטה ומחויבות חיזונית לנתיב התמרה אמיתי, על כל המשתמע ממנו. הדרכה כזאת עשויה להגיע בתקופות הרות תהפוכות, דרך חלומות עזים או דרך רצף אירועים ספציפי. אולם אם אין לכם מעורבות עמוקה במציאות הפנימית שלכם ואם אינכם מכווננים אליה, לא תצליחו לפענח את משמעות ההדרכה שאתם מקבלים. תזדקקו לעזרה ולהכוונה מאחרים. גם אז, משמעותה המלאה של ההדרכה הפנימית עשויה להתבהר רק הרבה אחר כך.

אם השכל המודע והלא מודע שלכם לא חוסם את ההדרכה הפנימית אלא עומד ומאזין, התפתחות עצומה יכולה להתחולל בעקבות תקופות כאלה. יותר היפרשות [unfoldment], יותר הארה חייבות להגיע. אולם אם התנגדות מודעת ושלילה לא-מודעת, אם פחדים ומחסומים עומדים בדרך, כי אז נכנס לפעולה תהליך מזיק מאוד, משום שההתרחבות הפנימית דוחפת קדימה בעוד המחסומים החיצוניים חונקים את התהליך. הדבר מוביל למשבר. המשבר עשוי להתרחש בכל רמה או בכל הרמות. הוא עלול לגרום להתמוטטות, אם המשיכה להתרחבות מצד אחד והחסימה מצד שני הן חזקות מדי. תמיד זהו הצד החיצוני, החוסם, שצריך לפנות את הדרך לדחף הפנימי להתרחב, שכן זה האחרון הוא הקול האלוהי והאמיתי, אשר יודע תזמון נכון מהו. כל משבר צריך לראות באופן הזה.

ככל שהלכתם רחוק יותר בנתיב, כך תהיו פתוחים יותר לקלוט את התהליך הפנימי; וכך גם תגדל היכולת שלכם לעבור הלוך וחזור בין המצבים של פתיחות-לקלוט ושל לקיחת יוזמה, ובין רמה לרמה. המודעות הגוברת לתהליכים הפנימיים והכוונון אליהם, ולפיכך אל עולם האמת הפנימי, יסירו בסופו של דבר את החומה הבצורה שמפרידה את האגו שלכם מן המציאות הרחבה.

את המדיטציה ניתן להחיל על כל חוויות החיים, הן הפנימיות והן החיצוניות, וכן על הביטוי-העצמי. אם מתרגלים אותה נכון, היא משנה. אם המימוש החיצוני לא נחסם מבפנים, מדיטציה למימוש תביא מיידית לידי מושג [קונספט] הולם, בלוויית הטבעה וקבלת הטבעה, הדמיה-חזותית ואמונה בתוצאה. התהליך היצירתי יפעל, ואתם תרגישו בכך. אולם כשיש חסימות פנימיות, המדיטציה צריכה להפנות את המבט אליהן, כדי שתוכלו לאחר מכן לחזור ולמדוט על המטרה החיצונית הרצויה.

אין זה משנה האם המטרה המוצהרת הראשונית שלכם בשימוש במדיטציה היא לחוות את החיים באופן משמעותי יותר, או האם הדבר שמעסיק אתכם הוא לחוות את הבורא בתוכם; שכן בשני המקרים אתם מגיעים אל אותו מצב פנימי, ושניהם מחוללים את אותה חוויה חיצונית. אם אתם חווים את אלוהים בתוכם ויודעים שאתם ביטוי של האל, חייכם חייבים להיות עשירים ומוגשמים; או שאם אתם מתחילים עם המחשבה על עושרם של החיים, תדעו הצלחה רק כאשר תדעו שהשפע הוא טבע הבריאה ורצונו של האל. כדי להשיג את שתי המטרות, עליכם להסיר חסימות פנימיות בפני איחוד אמיתי, במקום לנסות לשמור על האיחוד הכוזב שנובע מפיצול החלק הלא רצוי שאינכם רוצים להתמודד איתו.

ניתן להשתמש במדיטציה כדי לפגוש את הפחדים העמוקים ביותר שלכם ולהתמודד איתם. ניתן לבקש הדרכה והארה, כוח ואומץ. אינכם נדרשים לחיות בפחד, אולם הפחד נעלם רק כאשר אתם נכנסים לתוכו וחושפים את היותו תעתוע שווא. אין אדם שלא פוחד מן המוות. חומה שקיימת בפנים חוצצת בין בני האדם לבין תהליך החיים שמעבר למוות. גם היא יכולה לשמש כנושא למדיטציה. אתם אולי רוצים להסיר את החומה הזו ומבקשים לקבל את ההדרכה הנחוצה לכך, אולם האם אתם באמת מוכנים לעמוד בתנאים? אם כן, אתם בהחלט יכולים להסיר את החומה. ניתן לחיות בלי לפחד מן המוות. ניתן לחוות את חיי הנצח כדבר אמיתי, כאן ועכשיו, בזמן שאתם בגוף. אולם פירוש הדבר הוא לוותר על כל עמדותיו של האגו; לוותר על כל ההתעסקות העצומה בכל מה שמזין ומטפח את האגו: גאוה, רצון-עצמי, פחד, יוהרה, נפרדות, דואליות, בקצרה, האמונה שיש הבדל ביניכם לבין כל אחד אחר, ושאתם משייכים צריך להיות חשוב יותר מהשני. כל העמדות השגויות והאשלייתיות האלה הינן חלק מתודעת האגו והן לא מאפשרות לכם להיות במודעות למי שאתם באמת: המודעות הרחבה יותר שלא מכירה שום חומות ולכן לא פוחדת מכלום. אתם יכולים לסרב להסתכל על המוות ולהשלוח את עצמכם שאינכם פוחדים ממנו, אולם הפחד שלכם יתבטא בכל מיני אופנים. כל עוד אתם נתונים בתוך חומות האגו, אינכם יכולים שלא לפחד מהמוות, גם בשעה שאתם מייחלים לו מתוך הרסנות, מונעים על ידי משטמה ורצון לברוח. ניתן להיפטר באמת מן הפחד הזה כאשר אתם נוטשים את עמדותיו של האגו. לשחק בהגינות ובצדק עם החיים, בלי לרמות, בלי להציב את עצמכם מעל אחרים ולפיכך בלי להרגיש מתחת להם, דבר זה בהחלט יעשה אתכם חסרי פחד; שכן הפחד שלכם מותנה ב[הזדהות עם] האגו שלכם, כפי שידוע לכם אך אתם בוחרים לשכוח.

כל שאלה, כל בעיה, כל קונפליקט, כל חושך, יכולים וצריכים להיכנס למדיטציה ולהיות מטופלים בכנות. הבעיה היחידה כאן, ידידי היקרים, היא שאפילו כאשר כבר חוויתם את המדיטציה כאמת ורכשתם כלפיה אמון אמיתי, אתם בכל זאת נוטים לשכוח להשתמש בתקשורת המופלאה הזו. פשוט לא עולה בדעתכם להשתמש בה בכל עת; אתם שוכחים עד כמה אפקטיבי להשתמש בה לגבי הסוגיות הקטנות ביותר והגדולות ביותר בחיים. במציאות, אין קטן או גדול. הכל חשוב. כל נושא נותן מקום לשתי החלופות: עמדה בונה או עמדה הרסנית. ניתן לבחור לאמץ עמדות אמת או עמדות שגויות, עמדות אלוהיות או שטניות. מאחר שכל דבר יכול להיות חשוב או לא חשוב, תלוי בנקודת המבט שלכם, כל דבר גם יכול להילקח אל המדיטציה. ככל שתמשיכו למדוט להסרת החסימות שלכם, יותר ויותר תהיו התגלמות של הביטוי האלוהי שחי דרככם, חי באמצעותכם, בתור הישות המסוימת שהיא אתם עכשיו. בשלב זה כבר אין יותר חומה, אין יותר אגו: אתם התודעה האלוהית. לא תזדקקו יותר לעשות מדיטציות ספציפיות כדי לחשוב ולהתרכז, לגבש את המחשבות שלכם ולהאזין, ולא תצטרכו יותר לחסום את השכל וגחמותיו, אשר רוצים להסיח את דעתכם. לא תצטרכו להתאמץ. מעשה הבריאה/יצירה פשוט ינבע מכם; אתם תחיו אותו, תנשמו אותו, תהיו הוא. כל הבעה ומחשבה והרגשה שלכם יהיו אקט מדיטיטיבי יוצר, כאשר האתם האמיתי הוא חופשי.

קיימים שלבים נוספים שחשוב להכיר וברצוני לדון בהם בקצרה; מדובר בכך שהאנשים הפחות מוארים משתמשים בתפילות תחנוניים [petitionary prayer]. אנחנו לא צריכים להיכנס לזה, כי אף אחד מכם כבר לא נמצא בשלב ההוא. הרעיון [קונספט] לפיו ישות חיצונית שומעת אתכם, מתגמלת אתכם באופן שרירותי וכן הלאה, ברור שהוא תוצאה של מצב ילדותי ובלתי מפותח. אם אנשים אלה מתחננים בהכנעה גדולה, הם מדמיינים לעצמם שהישות האחרת, הנפרדת, תמלא את מבוקשם. אבל אפילו תפילות תחנוניים פרימיטיביות אלה עשויות להישמע [להתמלא] לעתים קרובות, משום שכוח השכנוע, ההדמיה, החוק שלפיו "מה שאתם מאמינים הוא מה שתחוו", אלה עדיין בתוקף. עוצמת המחשבה גורמת לכך. גם אהבה, ענוות רוח וכנות יכולות לעזור לאפקטיביות של עוצמת המחשבה, למרות האמונה הפרימיטיבית.

השלב הבא הוא כבר שלב מואר הרבה יותר: בקשה. זה אומר שאתם מבקשים מהעצמי שלכם ללכת לכיוון מסוים; שאתם יודעים שתהליכים אלה חייבים להיענות [לבקשתכם], ושמה שאתם רוצים עולה בקנה אחד עם החוקים האלוהיים הבלתי משתנים.

השלב השלישי הוא לדעת שהמשאלה שלכם תתגשם; שיש לכם זכות להגשמה ושאתם ראויים לכך, משום שאתם מוכנים לוותר על כל העמדות השליליות החוסמות. מחויבות טוטאלית זו מובילה אתכם אל האמונה שהכוח והתודעה האלוהיים שבתוכם מחויבים להיענות [לבקשתכם].

בשלב הרביעי והמתקדם ביותר אתם יודעים שמשאלתכם התגשמה עוד לפני שהיא באה לידי ביטוי חיצוני. מתרחש "קליק" פנימי שבו אתם חווים את התהליך האלוהי המתמשך שאין לשנותו. בשלב זה הוסרו כל הספקות משום שהשליליות שלכם הוכחדה.

אתם יכולים בתחומים מסוימים בחיכם להיות בשלב השני, בתחומים אחרים בשלישי, ובאחרים בשלב הרביעי. זהו מדד שיכול לשרת אתכם היטב. השלב הרביעי פירושו שאתם בשלב האיחוד.

ידידי היקרים, כאשר אפרוש ואתם תישארו כאן יחד זמן מה, אולי יתחשק לאחד מכם באופן ספונטני למדוט בקול רם, ומעט מעט אחרים יכולים להשתתף. תנו לדבר להתבטא באופן ספונטני. כך תוכלו ליצור כאן אנרגיה נפלאה, שתוכל לשמש אתכם לכל מטרה בנתיב ההתמרה. בסופו של דבר תוכלו להשתמש בה ישירות על מישהו שזקוק לה למטרה ספציפית, באופן דומה לאיך שעכשיו אני מעניק לכם מכוחי. בדרכו שלו זה יהיה אפילו כלי חזק יותר. האנרגיה של הרבים, לא רק שהיא חזקה

יותר מזו של האחד, אלא היא גם תעזור לכם לתפוש מהו הכוח שאתם יכולים לייצר דרך תיעול הכוח בערוצים הנכונים. הרשו להשראה להתעורר בכם, והרשו למה שבא לבוא. היו מבורכים באהבה, ובאמת, ובכוח.

נערך על ידי גיודית וגיון סולי

---

¹ "According to your belief you shall experience" – פרפראזה על פסוק מתוך הברית החדשה (הבשורה על פי מתי 9: 29):
"According to your faith let it be done to you"